

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2521 และเปิดรับนักศึกษารุ่นแรกในปีการศึกษา 2523 (คู่มือนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น 2535 : 9) โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญในการผลิตอาจารย์ นักวิชาการ นักบริหารและผู้บริหารอาชีพชั้นสูง เพื่อสนองความต้องการของประเทศ และเพื่อส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาต่างๆ โดยเฉพาะงานวิจัยประยุกต์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และทำการสืบสานปณิธานของมหาวิทยาลัยในการบุกเบิกแสวงหาและถ่ายทอดวิทยาการในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้วยวิธีการวิจัย และวิเคราะห์อย่างรอบคอบ เพื่อเพิ่มโอกาสและเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดี มีชีวิตที่สมบูรณ์โดยคำนึงถึงการประยุกต์ความรู้ ความคิดใหม่ๆ ให้ผสมผสานกับภูมิปัญญาอีสาน เพื่อเอื้ออำนวยให้สามารถเผชิญสภาวะวิกฤต และพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่องให้มีความเป็นอยู่ทางด้านวัตถุและจิตใจดียิ่งขึ้น ด้วยความสมดุลและยั่งยืน บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยขอนแก่นจึงเป็นผู้ที่ก่อปรด้วยวิทยา จริยา และปัญญาอันสามารถที่จะประยุกต์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ภูมิภาค แก่ประเทศชาติ และสามารถขยายสู่ความเป็นสากลต่อไป (30 ปี มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

ปัจจุบัน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีอายุครบรอบ 15 ปี โดยมีผลผลิตบัณฑิตจำนวน 895 คน (หนึ่งทศวรรษวิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2535:คำนำ) จำนวนบัณฑิตที่ผลิตได้ถ้าพิจารณาในแง่ปริมาณแล้วถือว่า บัณฑิตวิทยาลัยประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่การผลิตบัณฑิตจะพิจารณาเฉพาะองค์ประกอบทางด้านปริมาณอย่างเดียวไม่ได้ จะต้องพิจารณาคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตได้ด้วย

คุณภาพหรือประสบการณ์ที่บัณฑิตพึงได้รับจากการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ทุกสาขาวิชา จะมีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่ ความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านวิชาการ รูปแบบของความคิด ความรู้เทคนิควิธีการในการสืบค้นแสวงหาความรู้และการนำความรู้ไปใช้ในการค้นคว้าวิจัยเพื่อ ความก้าวหน้าทางวิชาการ คุณลักษณะที่สำคัญที่สุดคือความสามารถเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะและ วิชาการใหม่ๆ บัณฑิตนอกจากเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ อ่านออกเขียนได้ คำนวณ จดจำ เรื่องราวได้แล้วจะต้องเป็นผู้ที่คิดเป็นด้วย (Pelzar อ้างใน Powers and Enright, 1987)

"การคิดเชิงเหตุผล" เป็นคุณภาพหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สุดหนึ่งในสิบคุณลักษณะ ของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (Bowen อ้างใน Powers and Enright) การพัฒนาความ สามารถด้านการคิดอย่างพินิจพิจารณาเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุด ที่บุคคลพึงได้รับจากการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาเพราะการคิดเชิงเหตุผลเป็นความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นต่อการศึกษา หาก ขาดการคิดเชิงเหตุผลแล้ว บุคคลย่อมไม่สามารถที่จะบรรลุความรู้ในสรรพวิชาการอื่นๆ ได้เลย (Harnett and Willingham อ้างใน Powers and Enright)

บัณฑิตศึกษา จะต้องจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีคุณภาพและคุณลักษณะดังกล่าว และจะต้องมุ่ง พัฒนาดนเองอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้านวิชาการของชาติ และของโลก (Powers and Enright, 1987)

ภารกิจหลักของบัณฑิตวิทยาลัย คือ การสะสมองค์ความรู้ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ การแปลความให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน การถ่ายทอดความรู้แก่นุชนและชุมชนการให้บริการ แก่ชุมชนในด้านต่างๆ การอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม คุณธรรม เอกลักษณ์ของชาติและท้องถิ่น การขยายวิสัยทัศน์ไปถึงสังคมท้องถิ่น การเข้าหา และระดมทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนา การให้บริการของวิทยาลัย โลกยิ่งเจริญก้าวหน้ามากขึ้นเพียงใด ภารกิจที่ท้าทายบัณฑิตวิทยาลัย ในฐานะสถาบันที่เป็นสมองของสังคมก็ยิ่งจะมีมากขึ้นเพียงนั้น

การศึกษาที่ทำในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ได้แสดงให้เห็นถึงปัญหาสำคัญที่สืบเนื่องมา จากผลกระทบและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ยิ่งในยุคสมัยที่ทรัพยากร ที่ใช้ในการจัดการศึกษาลดน้อยลง แต่สังคมกลับคาดหวังถึงผลประโยชน์ที่สังคมจะพึงได้รับจาก การจัดการศึกษามากขึ้น ปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาจึงควรได้รับการแก้ไข

ให้เหมาะสมกับสภาพ ถึงแม้จะต้องจัดการศึกษาในภาวะที่มีความจำกัดทางด้านทรัพยากรก็ตาม (Sherman, Thomas M. et al., 1987)

การประเมินประสิทธิภาพการเรียนการสอน จึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการบริหาร การปรับปรุงการสอน การเลือกสรรกระบวนการวิชา การประเมินผลการสอน (Theophilides, C. and Patrick T. Terenzini, 1981) เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด อาจารย์ ต้องทราบองค์ประกอบซึ่งมีผลต่อทักษะของนักศึกษา ที่มีต่อประสิทธิภาพด้านการสอนของอาจารย์ (Bail Frederick T. and Soledad S. Mina, 1981) จริงอยู่ จุดหมายร่วมกันของสถาบัน การศึกษาทุกแห่ง คือ การจัดการสอนเพื่อบรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการ แต่วรรควิธีที่ชัดเจน อย่างเป็นรูปธรรมในการที่จะส่งเสริม และพัฒนา การจัดการสอนเพื่อให้บรรลุความเป็นเลิศนั้น ยังไม่มี (Hilderbrand, M. 1971)

ตัวชี้วัด ที่ใช้ในการบ่งชี้ความสำเร็จในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยนั้น มีหลายตัว ชี้วัด ที่เป็นปรนัยเช่น อัตราการลดลงของจำนวนนักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และอัตราการสำเร็จการศึกษาของบัณฑิต ที่เป็นอัตนัยเช่น รายงานความพอใจของนักศึกษาและ บัณฑิต (Knox, William E. and et al., 1992) ทักษะหรือความพอใจของนักศึกษา เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการศึกษาที่สำคัญที่สุด (Gielow and Lee อ้างใน Knox)

ในปัจจุบัน ทักษะของนักศึกษาได้ทวีความสำคัญยิ่งขึ้นต่อการประเมินผลการสอนในระดับ อุดมศึกษา มหาวิทยาลัยหลายแห่งได้ใช้การจัดอันดับวิชาโดยนักศึกษาเป็นข้อมูลสำคัญประกอบใน การเลื่อนขึ้นเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง และพิจารณาต่อสัญญาจ้างคณาจารย์ เพราะนักศึกษา เป็นผู้ที่มีโอกาสสังเกตการสอนจนจบกระบวนการสอนแต่ละรายวิชา และวัตถุประสงค์หลักของ โครงการศึกษาก็คือการสอนนักศึกษา นักศึกษาจึงควรเป็นผู้มีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นว่าใครควร เป็นผู้สอน และผู้สอนควรได้รับการตอบแทนอย่างไร ทักษะของนักศึกษาต่อคณาจารย์จะเป็น ตัวชี้วัดที่สำคัญของกระบวนการเรียนการสอน จากการสำรวจทักษะของนักศึกษาที่มีต่อคณาจารย์ และการจัดการศึกษา นักศึกษาเห็นว่าการจัดการศึกษายังด้อยคุณภาพ และไม่เชื่อว่าพวกตนจะ ได้รับสิ่งตนที่คาดหวังจากมหาวิทยาลัย ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยจะได้ใช้ทรัพยากรจำนวนมากไปในการปรับปรุงคุณภาพในการจัดการศึกษาแล้วก็ตาม (Rodriguez-Ortiz, Angel R., 1980)

ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงคุณลักษณะ หรือองค์ประกอบของการสอนที่ดีเลิศ และทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย จึงมีผู้ให้ความสนใจศึกษาและทำมีงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ผลงานวิจัยอาจใช้ชื่อแตกต่างกันไปตามตัวแปรและความสนใจของผู้ศึกษาแต่ละคน แต่เนื้อหา และวัตถุประสงค์หลักก็คือต้องการทราบถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งว่าอยู่ในระดับใด และมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ในทัศนะของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ด้วยเหตุที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น จัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาหลายสาขาวิชา จึงควรมีการพิจารณาว่าองค์ประกอบต่างๆ ของกระบวนการในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้แก่ 1) เนื้อหาวิชา 2) กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล (การเรียนการสอน, การประเมินผล) 3) คณาจารย์ (ความรู้ความสามารถ, การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา) 4) ปัจจัยที่สนับสนุนต่อการจัดการเรียนการสอน (ห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์, ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย, ห้องสมุดมหาวิทยาลัยขอนแก่น, ห้องทำงานนักศึกษา, ห้องเรียน, ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา, ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์) เป็นอย่างไร ทั้งนี้ เนื่องจากองค์ประกอบดังกล่าวเป็นตัวแปรสำคัญในการสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ การสำรวจตนเองโดยมองย้อนไปในอดีต พินิจสิ่งที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันจะช่วยให้สามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้ที่สามารถชี้องค์ประกอบต่างๆ ของกระบวนการในการจัดการศึกษาว่ามีความสมบูรณ์หรือไม่ ก็คือ มหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัย ที่เป็นทั้งตัวป้อน และผลผลิตของกระบวนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยนั่นเอง

จากหลักการ และเหตุผลตลอดจนทัศนะ ของนักการศึกษาที่นำมาอ้างอิงพอเป็นสังเขปนี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่คณาจารย์ และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยจักได้ทราบทัศนะของนักศึกษามหาบัณฑิตต่อการจัดการเรียนการสอนของบัณฑิตวิทยาลัย ในฐานะที่เป็นนักศึกษาคนหนึ่ง มีความมุ่งหวัง และปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำการศึกษาในเรื่องนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน เป็นกลางสามารถใช้ประโยชน์ในการศึกษาอ้างอิงได้ และอาจนำไปสู่การพัฒนามหาบัณฑิตวิทยาลัยให้บรรลุมาตรฐานในการจัดการศึกษาเพื่อบรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการได้ในที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษามหาบัณฑิต ที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

- 1) สำรวจทัศนะของนักศึกษามหาบัณฑิตแต่ละสาขาวิชา ต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 2) ศึกษาเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษามหาบัณฑิต ต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ด้านเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล คณาจารย์ บัณฑิตที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน และรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรคือ (1)สถานภาพของนักศึกษา ภาคปกติ (Full time) ภาคพิเศษ (Part time) และ (2)สาขาวิชา
- 3) ศึกษาทัศนะต่อรูปแบบของการจัดกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษามหาบัณฑิต ว่ามีปัญหาและข้อเสนอแนะอย่างไรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการจัดกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

ทัศนะนักศึกษามหาบัณฑิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นด้านเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล คณาจารย์ บัณฑิตที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันตามสถานภาพของนักศึกษา และสาขาวิชา

1.4 ขอบเขตและข้อจำกัดของการวิจัย

1.4.1 การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาทัศนะนักศึกษามหาบัณฑิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชา ในด้านต่อไปนี้

1.4.1.1 เนื้อหาวิชา

1.4.1.2 กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล

- 1) การเรียนการสอน
- 2) การประเมินผล

1.4.1.3 คุณภาพ

- 1) ความรู้ความสามารถ
- 2) การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

1.4.1.4 ด้านปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน

- 1) ห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์
- 2) ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
- 3) ห้องสมุดมหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 4) ห้องทำงานของนักศึกษา
- 5) ห้องเรียน
- 6) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา
- 7) ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์

1.4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นมหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้ลงทะเบียนเรียนในบัณฑิตวิทยาลัย และได้รับการประเมินผลการเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

1.4.3 ศึกษา และเปรียบเทียบทัศนะนักศึกษามหาวิทยาลัย ต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น แยกเป็นสาขาวิชาและรวมโดยศึกษาจากตัวแปรต่อไปนี้คือ สถานภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัย ภาควิชาและภาคพิเศษ และสาขาวิชา

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

1) การศึกษาครั้งนี้ ถือว่าทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัย ต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สามารถวัดได้ในรูปของความรู้สึกที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนทั้ง 4 ด้านดังกล่าว

2) คะแนนที่ได้รับจากทักษะของนักศึกษามหาบัณฑิต ที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นคะแนนที่แท้จริงของทักษะที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ทักษะ (Perception) หมายถึงความรู้สึก (To perceive is to have sensation) หรือความคิดของนักศึกษามหาบัณฑิตต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งเกิดจากการที่นักศึกษามหาบัณฑิตได้เปรียบเทียบความคาดหวังของตนกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับมาแล้วอย่างน้อย 1 ภาคเรียน ทักษะนี้ อาจเกิดจากประสบการณ์ตามที่คาดหวัง มากกว่าที่คาดหวังหรือไม่คาดหวังมาก่อน ทักษะในที่นี้ หมายรวมถึงความพอใจ (Satisfaction) และความไม่พอใจ (Alienation: ความรู้สึกโดดเดี่ยว อ้างว้าง ขาดมิตร คิดว่าเป็นคนนอก) ด้วย (Perception is relate to satisfaction and alienation)

นักศึกษามหาบัณฑิต (Graduate Student) หมายถึงนักศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้ลงทะเบียนและได้รับการประเมินผลการเรียนจากบัณฑิตวิทยาลัย มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน และให้หมายรวมถึงมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นด้วย

สาขาวิชา (Department) หมายถึงสาขาวิชาต่างๆ ที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ในคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้แก่ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา การประถมศึกษา หลักสูตรและการสอน วัดและประเมินผลการศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา วิทยาศาสตร์ศึกษา การบริหารการศึกษา

สถานภาพของนักศึกษามหาบัณฑิต (Graduate Student Status) หมายถึงสถานภาพของนักศึกษามหาบัณฑิต แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) ภาคปกติ (Full time) หมายถึงนักศึกษามหาบัณฑิตที่ศึกษาเต็มเวลา
- 2) ภาคพิเศษ (Part time) หมายถึงนักศึกษามหาบัณฑิตที่ศึกษาโดยใช้เวลาบางส่วน

แบบสอบถาม (Questionnaire) หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจทัศนะของ นักศึกษามหาบัณฑิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ขอนแก่น

กระบวนการเรียนการสอน (Instructional Process) หมายถึงกระบวนการใน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียน การสอนและการประเมินผล คณาจารย์ ปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน

ปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน (Academic Facilities) หมายถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่ช่วยให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แก่นักศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้แก่ ห้องบรรยาย ห้องสมุด และห้องทำงาน ของนักศึกษามหาบัณฑิตที่ภาควิชาจัดไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่าง คณาจารย์

1.7 สถานที่ทำการวิจัย

การวิจัยส่วนใหญ่ทำที่บัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1) บัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จะได้ทราบถึงทัศนะของ นักศึกษามหาบัณฑิตต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นสภาพ ในการจัดการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้งในอดีตและ ปัจจุบัน

2) เพื่อให้นักศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นพิจารณาใช้เป็นข้อมูล ประกอบในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักปรัชญา วัฒนธรรม นโยบายวัตถุประสงค์ ของบัณฑิตวิทยาลัยต่อไป